
vAyu stuti, praising hari (trivikrama paNDita)

वायुस्तुतिः अथवा मिलवायुस्तुतिः

Document Information

Text title : vAyu stuti

File name : vAyu_stuti.itx

Category : vishhnu, vishnu_misc, stotra, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : Trivikrama PaNDita

Transliterated by : H. P. Raghunandan, Shrisha Rao shrao at dvaita.org

Proofread by : H. P. Raghunandan, Shrisha Rao shrao at dvaita.org

Latest update : May 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 8, 2025

sanskritdocuments.org

वायुस्तुतिः अथवा भिलवायुस्तुतिः

॥ श्रीहरिवायुस्तुतिः ॥

॥ अथ श्रीनभस्तुतिः ॥

पान्तवस्मान् पुरुद्धूतवैरि बलवन्मातङ्ग माधेद्धटा

कुम्भोऽध्याद्रि विपाटनाधिकपटु प्रत्येक वज्रायिताः ।

श्रीमत्कण्ठीरवास्य प्रतप्त सुनभरा धारितारातिदूर

प्रध्वस्तध्वान्त शान्त प्रवितत मनसा भावितानाडिवृन्दैः ॥ १ ॥ भाविता भूरिभाजैः

लक्ष्मीकान्त समन्ततोऽपिकलयन् नैवेशितुस्ते समं

पश्याभ्युत्तम वस्तु दूरतरतोपास्तं रसोयोऽष्टमः ।

यद्रोशोत्तर दक्ष नेत्र कुटिल प्रान्तोत्थिताग्नि स्फुरत्

भधोतोपम विस्फुलिङ्गभसिता ब्रह्मेशशकोत्तराः ॥ २ ॥

एति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिता

श्रीनृसिंहनभस्तुतिः सम्पूर्णा ।

॥ अथ श्रीहरिवायुस्तुतिः ॥

श्रीमद्भिषग्वृद्धि निष्ठा अतिगुणगुरुतम श्रीमदानन्दतीर्थ

त्रैलोक्याचार्य पादोज्ज्वल जलजलसत् पांसवोऽस्मान्पुनन्तु ।

वायांयत्रप्रज्ञेनीत्रिभुवनमडिता शारदा शारदेन्दुः

ज्योत्स्नाभद्रस्मित श्रीधवणितककुभाप्रेमभारम्भभार ॥ १ ॥

उत्कण्ठाकुण्ठकोलाडलजवविदिताजस्रसेवानुवृद्ध

प्राज्ञात्मज्ञान धूतान्यतमससुमनो मौलिरत्नावणीनाम् ।

भक्त्युद्रेकावगाढ प्रघटनसघटात्कार सङ्घृष्यमाण

प्रान्तप्राञ्चाङ्घ्रि पीठोत्थित कनकरजः पिञ्जरारञ्जिताशाः ॥ २ ॥

जन्माधिव्याधुपाधिप्रतिष्ठितविरडप्रापकाशां गुणानाम्

अग्राणां अर्पकाणां चिरमुदितचिदानन्द सन्दोडदानाम् ।

अतेषामेशदोष प्रमुषितमनसां द्वेषिणां दूषकाणाम्
 तैत्यानामार्थिमन्धे तमसि विदधतां संस्तवेनास्मि शक्तः ॥ ३ ॥

अस्याविष्कृतुं कामं कलिमलकलुषेऽस्मिन्जनेज्ञानमार्गम्
 वन्द्यं यन्द्नेन्द्ररुद्रं धुमलिङ्गिणिवयोः नायकधैरिडाध ।
 मध्वाप्यं मन्त्रसिद्धं किमुतकृतवतो मारुतस्यावतारम्
 पातारं पारमेष्ठ्यं पदमपविपदः प्रासुरापत्र पुंसाम् ॥ ४ ॥

उद्यद्ध्युत्प्रयत्नां निजरुचि निरकर्याप्त लोकावकाशो
 भिल्लदुर्भीमो भुज्योऽभ्युदित दिनकराभाङ्गदाढ्य प्रकाण्डे ।
 वीर्योद्धार्यां गदाश्यामयमिड सुमतिवायुदेवोविदध्यात्
 अध्यात्मज्ञाननेता यतिवरमडितो भूमिभूषामर्षिमे ॥ ५ ॥

संसारोत्तापनित्योपशमद सद्य स्नेहडासाम्भुपूर
 प्रोधद्विधावनध धुतिमलिङ्गिरण श्रेणिसम्पूरिताशः ।
 श्रीवत्साङ्गाधि वासोयित तरसरलश्रीमदानन्दतीर्थ
 क्षीराम्भोधिविभिन्धाद्भवदनभिमतम्भूरिमेभूति उेतुः ॥ ६ ॥

मूर्धन्येषोऽञ्जलिर्मे दृढतरमिडते बध्यते बन्धपाश
 क्षेत्रेधात्रे सुभानां भजति भुवि भविष्यद्विधात्रे धुमर्त्रे ।
 अत्यन्तं सन्ततं त्वं प्रदिश पद्युगे उन्त सन्ताप भाजम्
 अस्माकं लक्ष्मिमेकां भगवत उतते माधवस्थाय वायोः ॥ ७ ॥

साभ्रोषणाभीशु शुभ्रप्रभमभयनभो भूरिभूभृद्धिभूतिः
 आञ्जिष्युर्भूरूपां भवनमपि विभोऽभेदिभलेभभूवे ।
 येनभ्रोविभ्रमस्ते भ्रमयतुसुभृशं बभ्रुवद्भुताशान्
 भ्रान्तिर्भेदाव भासस्तिवतिभयमभि भोर्भूष्यतोमायिभिक्षून् ॥ ८ ॥

येऽमुम्भावम्भजन्ते सुरभुभसुजनाराधितं ते तृतीयम्
 भासन्ते भासुरैस्ते सद्यरथवितैश्चामरैश्चारुवेशाः ।
 वैकुण्ठे कण्ठलग्न स्थिरशुचि विलसन्तान्ति तारुण्यलीला
 लावाण्या पूर्णकान्ता कुचभरसुलभाश्लेषसम्मोदसान्द्राः ॥ ९ ॥

आनन्दान्मन्दमन्दा ददति डि मरुतः कुन्दमन्दारनन्धावर्ता
 ऽमोदान् दधानां मृदुपद मुदितोद्गीतकैः सुन्दरीणाम् ।
 वृन्दैरावन्ध मुक्तोद्भ्रमिगु मटनाडीन्द्र देवेन्द्रसेव्ये
 भौकुन्दे मन्दरेऽस्मिन्नविरतमुद्यन्मोदिनां देव देव ॥ १० ॥

ઉત્તમાત્યુલ્કટત્વિટ્ પ્રકટકટકટ ધ્યાનસંઘટ્ટનોઘદ્
 વિદ્યુદ્વ્યૂઢસ્ફુલિડ્ગ પ્રકર વિકિરણોત્કવાથિતે બાધિતાડ્ગાન્ ।
 ઉદ્ગાઢમ્પાત્યમાના તમસિ તત ઇતઃ કિઠ્કુરૈઃ પઠ્કિલેતે
 પડ્કિતિર્ગ્રાવ્ણાં ગરિમ્ણાં ગલપયતિ હિ ભવદ્વેષિણો વિદ્દદાઘ ॥ ૧૧ ॥

અસ્મિન્નસ્મદ્ગુણાં હરિયરણ ચિરધ્યાન સન્મડ્ગલાનામ્
 યુષ્માકં પાર્ષ્વભૂમિં ધૃતરણરણિકઃ સ્વર્ગિસેવ્યાંપ્રપન્નઃ ।
 યસ્તૂદાસ્તે સ આસ્તેઽધિભવમસુલભ ક્વેશ નિર્મૂકમસ્ત
 પ્રાયાનન્દં કથં ચિન્નવસતિ સતતં પગ્ચકથેઽતિકથે ॥ ૧૨ ॥

ક્ષુત્ ક્ષામાન્ રક્ષરક્ષો રદખરનખર ક્ષુણણવિક્ષોભિતાક્ષાન્
 આમગ્નાનાન્ધકૂપે ક્ષુરમુખમુખરૈઃ પક્ષિભિર્વિક્ષતાડ્ગાન્ ।
 પૂયાસૃન્મૂત્ર વિષ્ઠા કિમિકુલકલિલેતક્ષણાક્ષિમ શક્ર્યાઘસ્ત્ર
 પ્રાતાર્દિતાન્ સ્ત્વદ્વિષ ઉપજિહ્વેતે વજ્રકલ્પા જલૂકાઃ ॥ ૧૩ ॥

માતર્મેમાતરિશ્વન્ પિતરતુલગુરો ભ્રાતરિષ્ટામબન્ધો
 સ્વામિન્સર્વાન્તરાત્મન્નજરજરયિતઃ જન્મમૃત્યામયાનામ્ ।
 ગોવિન્દે દેહિભક્તિં ભવતિચ ભગવન્નૂર્જિતાં નિર્નિમિત્તામ્
 નિર્વાંજાં નિશ્ચલાં સદ્ગુણગણ બૃહતીં શાશ્વતીમાશુદેવ ॥ ૧૪ ॥

વિષ્ણોરત્યુત્તમત્વાદખિલગુણગણૈસ્તન્ન ભક્તિડ્ગરિષ્ટામ્
 સંશ્ચિથે શ્રીધરાભ્યામમુમય પરિવારાત્મના સેવકેષુ ।
 યઃ સન્ધત્તે વિરિગ્ચિ શ્વસન વિહગપાનન્ત રુદ્રેન્ન પૂર્વે
 ધ્વાધ્યાયંસ્તારતમ્યં સ્ફુટમવતિ સદા વાયુરસ્મદ્ગુરુસ્તમ્ ॥ ૧૫ ॥

તત્ત્વજ્ઞાન્ મુક્તિભાજઃ સુખયિસિ હિ ગુરો યોગ્યતાતારતમ્યાત્
 આઘત્સે મિશ્રબુદ્ધિં સ્ત્રિદિવનિરયભૂગોચરાન્નિત્યબદ્ધાન્ ।
 તામિસ્રાન્ચાદિકાપ્યે તમસિસુબહુલં દુઃખયસ્યન્ચથાજ્ઞાન્
 વિષ્ણોરાજ્ઞાભિરિત્યં શ્ૃતિ શતમિતિહાસાદિ ચાકર્ણયામઃ ॥ ૧૬ ॥

વન્દેઽહં તં હનૂમાનિતિ મહિતમહાપૌરુષો બાહુશાલિ
 ખ્યાતસ્તેઽગ્નોઽવતારઃ સહિત ઇહ બહુબ્રહ્મચર્યાદિ ધર્મૈઃ ।
 સસ્નેહાનાં સહસ્વાનહરહરહિતં નિર્દહન્ દેહભાજામ્
 અંહોમોહાપહો યઃ સ્પૃહયતિ મહતીં ભક્તિમઘાપિ રામે ॥ ૧૭ ॥

પ્રાક્રપગ્ચાશાત્સહસ્રૈર્વ્યવહિતમહિતં યોજનૈઃ પર્વતં ત્વમ્

यावत्सञ्जवनाद्यौषध निधिमधिकप्राणलङ्घामनैषिः ।
अद्राक्षीदुत्पतन्तं तत उत गिरिमुत्पाटयन्तं गृहीत्वा
यान्तं पे राघवाङ्घ्रौ प्रणतमपि तदैकक्षणे त्वांछिलोकः ॥ १८ ॥

क्षिमः पश्चात्सत्सलीलं शतमतुलमते योजनानां स
उच्यस्तावद्विस्तार वंश्यापि उपललवैव व्यग्रबुद्ध्या त्वयातः ।
स्वस्वस्थानस्थिताति स्थिरशकल शिलाजाल संश्लेष नष्ट
छेदाङ्कः प्रागिवाभूत् कपिवरवपुषस्ते नमः कौशलाय ॥ १९ ॥

दृष्ट्वा दृष्टाधिपोरः स्फुटितकनक सद्रर्म दृष्टास्थिकूटम्
निष्पिष्टं डाटकाद्रि प्रकट तट तटाकाति शङ्को जनोऽभूत् ।
येनाञ्जौ रावणारिप्रियनटनपटुर्भुष्टिरिष्टं प्रदेष्टुम्
किनेष्टे मे स तेऽष्टापदकट कतटिळीटि भाभृष्ट काष्ठः ॥ २० ॥

द्वेष्यादेश प्रणीति दृष्टिषा उरवरवध रक्षो विधाता
ऽद्यासेवोधेद्व्यार्द्रः सडभुजमकरोद्रामनामा मुकुन्दः ।
दुष्प्रापे पारमेष्ठये करतलमतुलं मूर्धिविन्यस्य धन्यम्
तन्वन्भूयः प्रभूत प्रणय विकसिताब्जेष्वेक्षारस्त्वेक्षमाणः ॥ २१ ॥

जग्नेनिघ्नेनविघ्नो बलुलबलबकध्वंस नाधेनशोरत्
विप्रानुक्रोश पाशैरसु विधृति सुभस्यैक्यकाञ्चनानाम् ।
तस्मैतेदेव कुर्मः कुरुकुलपतये कर्मणायप्रणामान्
किर्मीरं दूर्मतीनां प्रथमं अथ य यो नर्मणा निर्भमाथ ॥ २२ ॥

निर्मद्रन्नत्य यत्नं विजरवर जरासन्ध कायास्थिसन्धीन्
युद्धे त्वं स्वध्वरे वापशुभिवदमयन् विष्णु पक्षद्विडीशम् ।
यावत्प्रत्यक्ष भूतं निभिलमभभुञ्जं तर्पयामासिथासौ
तावत्याथोजि तृभ्याकिमुवद भघवन् राजसूयाश्रमेधे ॥ २३ ॥

क्ष्वेलाक्षीणाट्टुडासदं तवरणामरिडुद्रदोद्गामबालोः
बह्वक्षौडिण्य नीकक्षपाण सुनिपुणं यस्य सर्वोत्तमस्य ।
शुभ्रूशार्थं यकर्थं स्वयमयमथ संवक्तुमानन्दतीर्थं
श्रीमन्नाम-सामर्थस्त्वमपि छि युवयोः पादपदां प्रपद्ये ॥ २४ ॥

दृढ्यन्तीर्लुदुदं मां दृतमनिल बलाद्रावयन्तीमविधा
निद्रांविद्राव्य सद्यो रयनपटुमथापाद्यविधासमुद्र ।
वाग्देवी सा सुविधा द्रविण्ण विदिता द्रौपदी रुद्रपत्न्यात्

उद्दिक्ताद्रागभद्रा द्रुडयतु दयिता पूर्वमीमांसायाते ॥ २५ ॥

याभ्यां शुश्रूषुरासीः कुरुकुल जनने क्षत्रविप्रोद्विताभ्याम्
 अह्रमभ्यां बृंहिताभ्यां चितसुभ वपुषा कृष्णनामास्यदाभ्याम् ।
 निर्लेदाभ्यां विशेषाद्विवचन विशयाभ्यामुभाभ्यामभूभ्याम्
 तुभ्यं च क्षेमदेभ्यः सरिसिजविलसल्लोचनेभ्यो नमोऽस्तु ॥ २६ ॥

गच्छन् सौगन्धिकार्थं पथि स उन्मुतः पुच्छमच्छस्य
 भीमः प्रोद्धर्तुं नाशकत्स त्वमुमुरुवपुषा भीषयामास येति ।
 पूर्वाज्ञानौजसोस्ते गुरुतमवपुषोः श्रीमदानन्दतीर्थ
 क्रीडामात्रं तदेतत् प्रमदद सुधियां मोडक द्वेषभाजाम् ॥ २७ ॥

अह्नीः कोटीरटीकः कुटलकटुमतीनुल्टाटोप कोपान्
 द्राक्यत्वं सत्परत्वाख्यरणद गद्या पोथयामासिथारीन् ।
 उन्मथ्या तत्थ्य मिथ्यात्व वचन वचनान् उत्पथस्थांस्तथाऽयान्
 प्रायच्छः स्वप्रियायै प्रियतम कुसुमं प्राण तस्मै नमस्ते ॥ २८ ॥

देहादुल्टामितानामधिपति रसतामकमाद्रकबुद्धिः
 कुधुः कोधैकवश्यः किमिरिव मणिमान् दुष्कृती निष्कियार्थम् ।
 यके भूयकमेत्य ककयमिव सतां येतसः कष्टशास्त्रं
 दृस्तर्कं यकपाणोर्गुणगण विरुडं ज्वतां याधिकृत्य ॥ २९ ॥

तदुत्प्रेक्षानुसाराळतिपथ कुनरैरादृतोऽन्यैर्विसृष्टो
 अह्रमाडं निर्गुणोऽडं वितथमिदमिति ल्येषषाशाण्डवाढः ।
 तदुक्त्याभास जाल प्रसर विषतडुद्धाडदक्षप्रमाण
 ज्वालामालाधरोऽग्निः पवन विजयते तेऽवतारस्तृतीयः ॥ ३० ॥

आक्रीशन्तोनिराशा भयभर विवशस्वाशयाच्छिन्नदर्पा
 वाशन्तो देशनाशस्विति अत कुधियां नाशमाशादशाऽशु ।
 धावन्तोऽश्वीलशीला वितथ शपथ शापा शिवाः शान्त शौर्याः
 त्वद्व्याभ्या सिडनादे सपदि ददृशिरि मायि गोमायवस्ते ॥ ३१ ॥

त्रिष्वप्येवावतारेष्वरिभिरपघृणं छिसितोनिर्विकारः
 सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सकलगुणगणापूर्णां रूपप्रगल्भः ।
 स्वच्छः स्वच्छन्द मृत्युः सुभयसि सुजन् देवर्कि चित्रमत्र
 त्राता यस्य त्रिधामा जगदुतवशगं किङ्कराः शङ्कराधाः ॥ ३२ ॥

उद्यन्मन्तस्मित श्रीर्भृद् मधुमधुरालाप पीयूषधारा

पूरासेकोपशान्ता सुभसुजन मनोलोचना पीयमानं ।

सन्द्रक्ष्येसुन्दरं सन्दृढदिल मलदानन्दं आनन्दतीर्थं

श्रीमद्भक्तोद्भु बिम्बं दुरतनुदुदितं नित्यदाढं कदानु ॥ ३३ ॥

प्राचीनाशीर्षा पुण्योच्चय यतुरतराचारतश्चारुचितान्

अत्युच्च्यां रोचयन्ती शृतिथित वचनांश्राव कांश्रीधयुञ्चून् ।

व्याख्यामुत्पात दुःखां शिरमुथित मलाचार्यं चिन्तारतांस्ते

चित्रां सख्यास्त्रकर्ताश्चरण परिचरां छावयास्मांश्चकिञ्चित् ॥ ३४ ॥

पीठेरत्नोपकल्पमे रुचिररुचिमणि ज्योतिषा सन्निषण्णम्

ब्रह्माणं भाविनं त्वां ज्वलति निजपदे वैदिकाद्या डि विधाः ।

सेवन्ते मूर्तिमत्यः सुचरितचरितं भाति गन्धर्व गीतं

प्रत्येकं देवसंसत्स्वपि तव भयवन्नर्तितद्यूवधूषु ॥ ३५ ॥

सानुकोषैरजस्रं जनिमृति निरयाधूर्मिभालाविलेडस्मिन्

संसाराब्धौनिमग्रांशरणमशरणानिच्छतो वीक्ष्यजन्तून् ।

युष्माभिः प्राथितः सन् जलनिधिशयनः सत्यवत्यां मलर्षेः

व्यक्तश्चिन्मात्र मूर्तिनभलु भगवतः प्राकृतो जातु देः ॥ ३६ ॥

अस्तव्यस्तं समस्तशृति गतमधमैः रत्नपूगं यथान्यैः

अर्थ लोकोपकृत्यैः गुणगणानिलयः सूत्रयामास कृत्स्नम् ।

योऽसौ व्यासाभिधानस्तमलमलरः भक्तिस्तत्प्रसादात्

सद्यो विद्योपलब्ध्यै गुरुतममगुरुं देवदेवं नमामि ॥ ३७ ॥

आज्ञामन्यैरधार्या शिरसि परिसरद्रश्मि कोटीरकोटी

कृष्णस्याक्लिष्ट कर्मादधदनु सराणादर्थितो देवसङ्घैः ।

भूमावागत्य भूमन्नसुकरमकरोर्भ्रमसूत्रस्य भाष्यम्

दुर्भाष्यं व्यास्यदस्योर्मिणित उदितं वेदसद्युक्तिभिस्त्वम् ॥ ३८ ॥

भूत्वाक्षेत्रे विशुद्धे द्विजगणानिलये शौच्यपीठामिधाने

तत्रापि ब्रह्मजातिस्त्रिभुवन विशदं मध्यगोडाप्य गेहे ।

पारिव्राज्याधि राजः पुनरपि भदरी प्राप्य कृष्णं य नत्वा

कृत्वा भाष्याणि सम्यक् व्यतनुत य भवान् भरतार्थप्रकाशम् ॥ ३९ ॥

वन्दे तं त्वां सुपूर्णा प्रमतिमनुदिना सेवितं देववृन्दैः

वन्दे वन्दारुभीशे श्रिय उत नियतं श्रीमदानन्दतीर्थम् ।

વન્દે મન્દાકિની સત્સરિદમલ જલાસેક સાધિક્ય સઙ્ગમ્
વન્દેડહં દેવ ભક્ત્યા ભવ ભય દહનં સજ્જનાન્મોદયન્તમ્ ॥ ૪૦ ॥

સુબ્રહ્મણ્યાખ્ય સૂરે: સુત ઇતિ સુભૂશં કેશવાનન્દતીર્થ
શ્રીમત્પાદાબ્જ ભક્ત: સ્તુતિમકૃત હરેર્વાયુદેવસ્ય ચાસ્ય ।
ત્વત્પાદાર્ચાદરેણ ગ્રથિત પદલ સન્માલયા ત્વેતયાયે
સંરાધ્યામૂનમન્તિ પ્રતતમતિગુણા મુક્તિમેતે વ્રજન્તિ ॥ ૪૧ ॥

ઇતિ શ્રીત્રિવિક્રમપણ્ડિતાચાર્ય વિરચિતં

શ્રીહરિવાયુસ્તુતિ: સમ્પૂર્ણમ્ ।

॥ અથ શ્રી નખસ્તુતિ: ॥

પાન્ત્વસ્માન્ પુરુહૂતવૈરિ બલવન્માતઙ્ગ માઘદ્ધટા
કુમ્ભોચ્ચાદ્રિ વિપાટનાધિકપટુ પ્રત્યેક વજાયિતા: ।
શ્રીમત્કણ્ઠીરવાસ્ય પ્રતત સુનખરા દારિતારાતિદૂર
પ્રદ્ધ્વસ્તધ્વાન્ત શાન્ત પ્રવિતત મનસા ભાવિતાનાકિવૃન્દૈ: ॥ ૧ ॥

લક્ષ્મીકાન્ત સમન્તતોઽપિકલયન્ નૈવેશિતુસ્તે સમમ્
પશ્યામ્યુત્તમ વસ્તુ દૂરતરતોપાસ્તં રસોયોઽષ્ટમ: ।
યદ્રોશોત્કર દક્ષ નેત્ર કુટિલ: પ્રાન્તોત્થિતાગ્નિ સ્ફુરત્
ખદ્યોતોપમ વિસ્ફુલિઙ્ગભસિતા બ્રહ્મેશશકોત્કરા: ॥ ૨ ॥

ઇતિ શ્રીમદાનન્દતીર્થભગવત્પાદાચાર્યવિરચિતં

શ્રીનૃસિંહનખસ્તુતિ: સમ્પૂર્ણમ્ ।

॥ ભારતીરમણમુખ્યપ્રાણાન્તર્ગત શ્રીકૃષ્ણાર્પણમસ્તુ ॥

વાયુર્ભીમો ભીમનાદો મહૂજા: સર્વેશાં ચ પ્રાણિનાં પ્રાણભૂત: ।
અનાવૃત્તિર્દેહિનાં દેહપાતે તસ્માદ્વાયુર્દેવદેવો વિશિષ્ઠ: ॥ ॥
જ્ઞાને વિરાગે હરિભક્તિભાવે ધૃતિસ્થિતિપ્રાણબલેષિ યોગે ।
બુદ્ધૌ ચ નાન્યો હનુમત્સમાન: પુમાન્ કદાચિત્ ક્વચકશ્ચ નૈવ ॥ ॥

વાતેન કુન્થ્યાં બલવાન્ સ જાત: શૂરસ્તપસ્વી દ્વિષતાં નિહન્તા ।
સત્યે ચ ધર્મે ચ રત: સદૈવ પરાક્રમે શત્રુભિરપ્રધૃષ્ય: ॥ ॥

યો વિપ્રલભભવિપરીતમતિપ્રભૂતાન્ વાદાન્નિરસ્ત કૃતવાન્ભુવિ તત્ત્વવાદમ્ ।
સર્વેશ્વરો હરિરિતિ પ્રતિપાદયન્તમાનન્દતીર્થ મુનિવર્યમહં નમામિ ॥ ॥

यस्य त्रीण्युदितानि वेदवचने तृपाणि द्रिव्यान्यलम् ।
 भट् तद्दर्शनमित्थमेव निडितं देवस्य भर्गो मडत् ।
 वायो रामवचोनयं प्रथमकं पूक्षो द्वितीयं वपुः ।
 मध्वो यत्तु तृतीयमेतदमुना ग्रन्थः कृतः डेशवे ॥ ॥
 मडाव्याकरणाभोधि मन्थमानसमन्टरम् ।
 कवयन्तं रामकीर्त्यां डनूभन्तमुपास्मडे ॥ ॥
 भ्रडभान्ता गुरवः साक्षाद्विष्टं दैवं श्रियः पतिः ।
 आचार्याः श्रीमदाचार्याः सन्तु मे जन्म जन्मनि ॥ ॥
 प्रथमो डनुमानामा द्वितीयो भीम अेव य ।
 पूर्णप्रज्ञ तृतीयस्तु भगवत्कार्यसाधकः ॥ ॥
 मुष्यप्राणाय भीमाय नमो यस्य लुजान्तरम् ।
 नाना वीरसुवर्णानां निडषाश्मायितं बभौ ॥ ॥
 स्वान्तस्थानन्तशैयाय पूर्णज्ञानरसार्णसे ।
 उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ ॥
 येनाडं डड दुर्मागित् उड्दृत्याद्वि निवेशितः ।
 सम्यङ् श्रीवैष्णवे मार्गे पूर्णप्रज्ञं नमामि तम् ॥ ॥
 डनूमानञ्जनासूनुः वायुपुत्रो मडाबलः ।
 रामेष्टः कृत्वुणसभः पिङ्गाक्षोऽमितविड्कमः ॥ ॥
 उडधिकमणश्चैव सीतासन्देशडारकः ।
 लक्ष्मणप्राणदाता य दशग्रीवस्य दर्पडा ॥ ॥
 मारुतिः पाण्डवो भीमो गदापाणिर्वृडोदरः ।
 डौन्तेयः कृष्णदूतश्च भीमसेनो मडाबलः ॥ ॥
 जरासन्धान्तडो वीरो दुःशासन विनाशनः ।
 पूर्णप्रज्ञो ज्ञानदाता मध्वो ध्वस्त दुरागमः ॥ ॥
 तत्त्वज्ञो वैष्णवाचार्यो व्यासशिष्यो यतीश्वरः ॥ ॥
 शुभतीर्थाभिधानश्च जितामित्रो जितेन्द्रियः ।
 श्रीमदानन्द सत्राम्नामेव द्वादशकं जपेत् ।
 लभते वैष्णवीं भक्तिं गुरुभक्तिं समन्वितम् ॥ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।
वातात्मजं वानरयूथमुष्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ ॥

बुद्धिर्बलं यशो धैर्यं निर्भयत्वं अरोगता ।
अजात्यं वाक्पटुत्वं यः उन्मत्स्मरणाद्भवेत् ॥ ॥

न माधवसमो देवो न य मध्व समो गुरुः ।
न तद्वाक्यसमं शास्त्रं न य तस्य समः पुमान् ॥ ॥

भीमसेन समो नास्ति सेनयोरुभयोरपि ।
पाण्डित्येय पटुत्वे य शूरत्वे य भवेपि य ॥ ॥

आचार्यः पवनोऽस्माकं आचार्याणी य भारती ।
देवो नारायणः श्रीशः देवी मङ्गल देवता ॥ ॥

एति त्रिविधमपण्डिताचार्यविरचिता वायुस्तुतिः समाप्ता ।

Encoded and proofread by H. P. Raghunandan, Shrishra Rao shrao at dvaita.org

——
vAyu stuti, praising hari (trivikrama paNDita)

pdf was typeset on March 8, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

